

„Megmaradni” Szegeden és Gyulán

Történelmi drámák — Párizs gyermekei — Turandot

Az ország két — múltját, amelyet Havasi István a hagyományait tekintve — valyi, emlékezetes gyulai legjelentősebb nyári színházának idei terveiről tájékoztatók az újságírók tegnap, pénteken délelőtt Szegeden, a Sajtóház klubjában. *Havasi István*, a Gyulai Várszínház igazgatója és *Nikoláyi István*, a Szegedi Szabadtéri Játékok művészeti vezetője egyaránt elmondta: azért is döntöttek a közös sajtótájékoztató mellett, mert úgy vélik: a két szomszédvár nem jelent egymásnak konkurenciát; rendezvényeikkel, bemutatóikkal inkább kiegészítik egymást. Ugyanakkor, sajnos, problémáik is közelebb vannak egymáshoz: a pénzügyi, finanszírozási gondok ugyanúgy sújtják Gyulát, mint Szegedet. Ebből aztán — itt, csakúgy, mint ott — adódik a feladat,

amelyet Havasi István a *Csurka*-bemutató címét idézve, egyetlen szóval fejezett ki: *Megmaradni*...

Nos, milyen esélyei vannak erre a 26. évadját kezdő Gyulai Várszínháznak, és milyenek — a felújítás után — épp harmincadik esztendő Szegei Szabadtéri Játékoknak?

GYULÁN az elmúlt két és fél évtized alatt csaknem ötven dráma és, illetve magyarországi bemutatóját tartották meg. A Várszínház kezdettől a *magyar történelmi drámák* bemutatóhelye. Erre inspirálta a környezet, s erre kötelezi vállalt küldetése ma is. Am mit is értenek ma történelmi drámán? Ilyés Gyula így fogalmazott: „Ami tegnapi történet, az

már számunkra történelem”. S ez a mondat igen sokat jelentett a Gyulai Várszínház történetében: megújulást hozott, és emlékeztetés bemutatók sorát indította el. Ekkor jelent meg a magyar folklór, ekkortól csendültek fel *Kodály* és *Bartók* művei is *Erkel* városában. A Gyulai Várszínház úgy maradt hűséges alapkoncepciójához, hogy semmiféle művészi engedelményt nem tett. Havasi István most azt mondta: igen nehéz folytatni ezeket a nemes hagyományokat. Nehéz, mert ehhez nem csupán az évi 8 millió forintos költségvetés bizonyul egyre kevesebbnek, de *veszélybe került* maga a játéktér, a gyulai várudvar is. Ami annál is inkább szomorú, mert Magyarország egyetlen megma-

radt középkori téglavárarólván szó, nem csupán a színházi veszteség igen nagy. A gyulaiak így gondolkodtak, amikor — a Várszínház kezdeményezésére — gyűlést indítottak a vár megmentésére. A felújítás költségei, úgy tűnik, megteremtődnek, a közvetlen veszély tehát már nem a megropant építmény jelenti a nyári színház számára, hanem az a koncepció, amely kizárólag csak műemléki és műzeumi funkciókat szán a gyulai várnak. Márpedig, ha nem lesz várudvar — nem lesz várszínház sem Gyulán.

Egyelőre azonban megvan, méghozzá nem is akár milyen bemutatókkal. A nyitányt június 25-én Kocsis

(Folytatás a 2. oldalon.)

„Megmaradni” Szegeden és Gyulán

(Folytatás az 1. oldalról.)

Zoltán zongoraművész koncertje jelenti. Ezt Szász György A megközelíthetetlen című drámájának bemutatója követi június 30-án. A darabot Mihályffy Imre rendezésében láthatja a közönség, a bemutatót követően még három előadásban. Tamási Aron méltatlanul elfelejtett művének, az Ördögölő Józsiásznak július 14-én tapsolhatnak először a nézők. Sík Ferenc rendezését még további három alkalommal láthatjuk. Megkülönböztetett érdeklődésre tarthat számot Eörsi István Jolán és a férfiak című műve, amely 1936 és az azt megelőző korszak drámái eseményeit idézi, máig szóló érvénnyel. Az előadás — Balikó Tamás rendezésében — augusztus 13-tól négy estén át várja a közönséget. Ezt megelőzően — július 21-én — mutatják be Vinkó József Justitia kombinéban című bohózatát, amelyet Bodrogi Gyula rendezésében egészen a hónap végéig játszanak. A Gyulai Várszínház műsorán a hagyományokhoz híven mesejáték is szerepel. A Várúrdőben Békés József: Sándor, József, Benedek című darabját Rencz Antal rendezésében a Kassai Thália Színház július 13-án. A Turandotot Szinétár Miklós rendezésében három előadás — augusztus 12-én, 14-én és 18-án — láthatja a közönség, a bolgár Svetlana Kolténko és Misura Zsuzsa, valamint az argentin Daniel Munoz létszereplésével, olasz dirigens, Angelo Cavallaro vezényletével. Ebben az évadban először klasszikus magyar nagyoperett dallamai is felcsendülnek a Dóm téren. Lehár Ferenc A mosoly országa ci-

mű romantikus művét viszik színre Ruszt József rendezésében, Imre Zoltán koreográfijával és — mások mellett — Ilosfalvy Róbert, Pitti Katalin, Zemlényi Mária és Póka Balázs közreműködésével. Bemutató: augusztus 4-én. Az opera és operett diszlettervezője: Varga Mátyas. Újra játsszák a Bestiát. Szakcsi Lakatos Béla és Csemer Géza rockoperája megújult változatban kerül közönség elé július 20-án, majd további két előadás. Az Újszegedi Szabadtéri Színpadon a Benkő Dixieland két este (július 29., 30.) is vendégszerepel, valamint Szeged szegged címmel a szabadtéri játékok 30. évfordulóját köszönti a rádió - Karinty Színház — neves művészekkel, Kaposy Miklós

rendezésében, humorral, szatírával. A tanácsháza udvarán a Weiner Kamarazenekar koncertezik, és Hamari Júlia dalestje várja a közönséget. Külön bekezdést érdemel, mert mégiscsak lesz; nemzetközi szakszervezeti néptáncfesztivál Szegeden. Az, hogy ezen a nyáron ismét fogadhatja a város a külföldi táncosokat és zenészeket, csak április végén vált biztossá. (Az viszont még nem, hogy két év múlva is sikerül majd „összeterelni” a guruló forintokat...) Így tehát különös örömmel nézzük a július 28-i és 29-i Dóm téri gálaműsorokat is: Róssa László — Polner Zoltán — Novák Ferenc A jövődömondó című táncművét. A főszerepben Gregor Józseffel. T. E.

mű romatikus művét viszik színre Ruszt József rendezésében, Imre Zoltán koreográfijával és — mások mellett — Ilosfalvy Róbert, Pitti Katalin, Zemlényi Mária és Póka Balázs közreműködésével. Bemutató: augusztus 4-én. Az opera és operett diszlettervezője: Varga Mátyas. Újra játsszák a Bestiát. Szakcsi Lakatos Béla és Csemer Géza rockoperája megújult változatban kerül közönség elé július 20-án, majd további két előadás. Az Újszegedi Szabadtéri Színpadon a Benkő Dixieland két este (július 29., 30.) is vendégszerepel, valamint Szeged szegged címmel a szabadtéri játékok 30. évfordulóját köszönti a rádió - Karinty Színház — neves művészekkel, Kaposy Miklós

rendezésében, humorral, szatírával. A tanácsháza udvarán a Weiner Kamarazenekar koncertezik, és Hamari Júlia dalestje várja a közönséget. Külön bekezdést érdemel, mert mégiscsak lesz; nemzetközi szakszervezeti néptáncfesztivál Szegeden. Az, hogy ezen a nyáron ismét fogadhatja a város a külföldi táncosokat és zenészeket, csak április végén vált biztossá. (Az viszont még nem, hogy két év múlva is sikerül majd „összeterelni” a guruló forintokat...) Így tehát különös örömmel nézzük a július 28-i és 29-i Dóm téri gálaműsorokat is: Róssa László — Polner Zoltán — Novák Ferenc A jövődömondó című táncművét. A főszerepben Gregor Józseffel. T. E.

Grafikák — vallomások

Amikor Kodály azt mondta, „Legyen a zene mindenkéül”, a megvalósításban művészeknek és pedagógusoknak egyaránt nagy szerepet szánt. Tudatában volt annak, hogy a két minőség az esetek többségében egymástól elválaszthatatlan. A művészet művelői tanítanak és nevelnek, direkt és indirekt módon. Az a pedagógus pedig, aki hivatásául művészeti tantárgy oktatását vállalta, csak úgy tud annak igazán eleget tenni, ha maga is alkot. Muzsikál, szobrot mintáz, fest, rajzol.

Vásárhelyen ez a meggyőződés vezette Sente Varga Gergelyné megyei rajzszakfelügyelőt, amikor továbbképzős stúdiót szervezett a szaktanárok részére. A

hegyorségi művelődési otthonban rendezett találkozók vonzerejének, színvonalának elismerése többek között az is, hogy jelentős számú volt a Szegedről átjáró résztvevő is. Olyan tanárok, akik az esztétikai nevelés elkötelezettjei, s egyben tehetséges alkotó emberek is.

Ezt példázza az a kiállítás, amelyet Dömötör János múzeumigazgató nyitott meg a Petőfi Művelődési Központ Medgyessy termében. A falakon a „stúdió” tagjainak munkái — olaj-, tempera-, pasztellképek, linometszetek, grafikák — láthatók. A sokszínű, gazdag anyagot május 28-ig tekinthetik meg az érdeklődők.

— kir —